

RUTA DE L'AIGUA - LA LLOSA DE CAMACHO

FONT DE LA COMA

EL TOPÒNIM: diu el diccionari que una coma és una 'depressió més o menys fonda i plana en terreny de muntanya', cosa que descriu prou bé aquest lloc i per això dona nom a la partida rural en què ara ens trobem. El topònim es repeteix en una altra partida, més a l'oest, dita la Cometa.

CRONOLOGIA: segons memòria oral, l'obra en pedra de la font com hui la veiem es remunta als anys trenta. És possible que per una solsidea o avinguda d'aigua el paredat preexistent s'ensorrara, i aprofitant la reconstrucció de la font hi van col·locar la canella metàl·lica.

DISTÀNCIA DEL CENTRE URBÀ: 600 metres aproximadament.

LA FONT I L'ENTORN: tota la zona de la Coma té una connotació hídrica important, ja que, per una banda, de l'aigua nascuda d'aquesta font s'omplien tres basses; i per altra, en un bancal de més amunt hi ha una altra bassa, però subterrània. Gràcies a totes elles aquesta part del terme era una de les poques àrees en què es podien cultivar hortalisses, tot i que en petites proporcions i pensada sobretot per a consum propi. Per disposició pública, l'aprofitament de l'aigua era el següent: si era per a beure, qualsevol en podia poar, però una vegada canalitzada cap a les basses passava a ser d'ús privat. Avui, seguint el

costum dels nostres avantpassats, els propietaris de les basses es reparteixen per tandes el dret de reg.

Aquest indret apartat i ombrívol encara atresora un altre atractiu: a prop d'ací s'alça desafiant una garrofera monumental, la qual, si sou capaços de localitzar, vos meravellarà per la seua altura i tronc centenari.

PER SABER MÉS: aquest mateix brollador era conegut pel veïnat de la Llosa de fa tres segles per la font del Cirer, i constituïa un punt de referència per situar i delimitar fites dels bancals circumdants. Se sap, a més, que els primers Cantó que van habitar el llogaret eren els propietaris de bona part de la terra que hi ha entre ací i el terme de Pedreguer, que queda cap a l'est. D'aleshores ençà, lloseres i llosters s'han apreciat especialment l'aigua d'aquesta font per a beure i cuinar, sent habitual venir-hi cada dia a omplir el cànter o la botija per a disposar «d'aigua bona» a casa. A més, segons es diu, és una font que no s'ha assecat mai, ni en els pitjors anys de sequera.

IMATGE:

foto garrofera centenària.

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua